

Warszawa, dnia 4 lipca 2025 r.

Poz. 884

USTAWA

z dnia 21 maja 2025 r.

o zmianie ustawy o ochronie przyrody¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2024 r. poz. 1478 i 1940) wprowadza się następujące zmiany:

1) odnośnik nr 1 do tytułu ustawy otrzymuje brzmienie:

„¹⁾ Niniejsza ustawa:

1) w zakresie swojej regulacji wdraża:

- a) dyrektywę Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (Dz. Urz. WE L 206 z 22.07.1992, str. 7 – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 2, str. 102, Dz. Urz. UE L 305 z 08.11.1997, str. 42 – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 4, str. 3, Dz. Urz. UE L 284 z 31.10.2003, str. 1 – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 1, t. 4, str. 447, Dz. Urz. UE L 363 z 20.12.2006, str. 368, Dz. Urz. UE L 218 z 23.08.2007, str. 15, Dz. Urz. UE L 158 z 10.06.2013, str. 193 oraz Dz. Urz. UE L 111 z 31.03.2021, str. 35),
- b) dyrektywę Rady 1999/22/WE z dnia 29 marca 1999 r. dotyczącą trzymania dzikich zwierząt w ogrodach zoologicznych (Dz. Urz. WE L 94 z 09.04.1999, str. 24 – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 4, str. 140),
- c) dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/56/WE z dnia 17 czerwca 2008 r. ustanawiającą ramy działań Wspólnoty w dziedzinie polityki środowiska morskiego (dyrektywę ramową w sprawie strategii morskiej) (Dz. Urz. UE L 164 z 25.06.2008, str. 19 oraz Dz. Urz. UE L 125 z 18.05.2017, str. 27),
- d) dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/147/WE z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa (Dz. Urz. UE L 20 z 26.01.2010, str. 7, Dz. Urz. UE L 158 z 10.06.2013, str. 193 oraz Dz. Urz. UE L 170 z 25.06.2019, str. 115);

2) służy stosowaniu:

- a) rozporządzenia Rady (WE) nr 338/97 z dnia 9 grudnia 1996 r. w sprawie ochrony gatunków dzikiej fauny i flory w drodze regulacji handlu nimi (Dz. Urz. WE L 61 z 03.03.1997, str. 1 – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 3, str. 136, Dz. Urz. UE L 215 z 27.08.2003, str. 3 – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 7, str. 519, Dz. Urz. UE L 284 z 31.10.2003, str. 1 – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 1, t. 4, str. 447, Dz. Urz. UE L 127 z 29.04.2004, str. 40 – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 8, str. 343, Dz. Urz. UE L 215 z 19.08.2005, str. 1, Dz. Urz. UE L 175 z 05.07.2007, str. 39, Dz. Urz. UE L 95 z 08.04.2008, str. 3, Dz. Urz. UE L 123 z 19.05.2009, str. 3, Dz. Urz. UE L 126 z 21.05.2009, str. 5, Dz. Urz. UE L 139 z 05.06.2009, str. 35, Dz. Urz. UE L 176 z 07.07.2009, str. 27, Dz. Urz. UE L 212 z 12.08.2010, str. 1, Dz. Urz. UE L 39 z 11.02.2012, str. 133, Dz. Urz. UE L 339 z 12.12.2012, str. 1, Dz. Urz. UE L 212 z 07.08.2013, str. 1, Dz. Urz. UE L 147 z 17.05.2014, str. 122, Dz. Urz. UE L 361 z 17.12.2014, str. 1, Dz. Urz. UE L 316 z 23.11.2016, str. 1, Dz. Urz. UE L 21 z 26.01.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 23 z 28.01.2017, str. 123, Dz. Urz. UE L 27 z 01.02.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 170 z 25.06.2019, str. 115, Dz. Urz. UE L 320 z 11.12.2019, str. 13, Dz. Urz. UE L 330 z 20.12.2019, str. 104, Dz. Urz. UE L 473 z 30.12.2021, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 133 z 17.05.2023, str. 1).

¹⁾ Niniejsza ustawa służy stosowaniu rozporządzenia Rady (WE) nr 338/97 z dnia 9 grudnia 1996 r. w sprawie ochrony gatunków dzikiej fauny i flory w drodze regulacji handlu nimi (Dz. Urz. WE L 61 z 03.03.1997, str. 1 – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 3, str. 136, Dz. Urz. UE L 215 z 27.08.2003, str. 3 – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 7, str. 519, Dz. Urz. UE L 284 z 31.10.2003, str. 1 – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 1, t. 4, str. 447, Dz. Urz. UE L 127 z 29.04.2004, str. 40 – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 8, str. 343, Dz. Urz. UE L 215 z 19.08.2005, str. 1, Dz. Urz. UE L 175 z 05.07.2007, str. 39, Dz. Urz. UE L 95 z 08.04.2008, str. 3, Dz. Urz. UE L 123 z 19.05.2009, str. 3, Dz. Urz. UE L 126 z 21.05.2009, str. 5, Dz. Urz. UE L 139 z 05.06.2009, str. 35, Dz. Urz. UE L 176 z 07.07.2009, str. 27, Dz. Urz. UE L 212 z 12.08.2010, str. 1, Dz. Urz. UE L 39 z 11.02.2012, str. 133, Dz. Urz. UE L 339 z 12.12.2012, str. 1, Dz. Urz. UE L 212 z 07.08.2013, str. 1, Dz. Urz. UE L 147 z 17.05.2014, str. 122, Dz. Urz. UE L 361 z 17.12.2014, str. 1, Dz. Urz. UE L 316 z 23.11.2016, str. 1, Dz. Urz. UE L 21 z 26.01.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 23 z 28.01.2017, str. 123, Dz. Urz. UE L 27 z 01.02.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 170 z 25.06.2019, str. 115, Dz. Urz. UE L 320 z 11.12.2019, str. 13, Dz. Urz. UE L 330 z 20.12.2019, str. 104, Dz. Urz. UE L 473 z 30.12.2021, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 133 z 17.05.2023, str. 1).

specjalne, rozdz. 1, t. 4, str. 447, Dz. Urz. UE L 127 z 29.04.2004, str. 40 – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 8, str. 343, Dz. Urz. UE L 215 z 19.08.2005, str. 1, Dz. Urz. UE L 175 z 05.07.2007, str. 39, Dz. Urz. UE L 95 z 08.04.2008, str. 3, Dz. Urz. UE L 123 z 19.05.2009, str. 3, Dz. Urz. UE L 126 z 21.05.2009, str. 5, Dz. Urz. UE L 139 z 05.06.2009, str. 35, Dz. Urz. UE L 176 z 07.07.2009, str. 27, Dz. Urz. UE L 212 z 12.08.2010, str. 1, Dz. Urz. UE L 39 z 11.02.2012, str. 133, Dz. Urz. UE L 339 z 12.12.2012, str. 1, Dz. Urz. UE L 212 z 07.08.2013, str. 1, Dz. Urz. UE L 147 z 17.05.2014, str. 122, Dz. Urz. UE L 361 z 17.12.2014, str. 1, Dz. Urz. UE L 316 z 23.11.2016, str. 1, Dz. Urz. UE L 21 z 26.01.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 23 z 28.01.2017, str. 123, Dz. Urz. UE L 27 z 01.02.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 170 z 25.06.2019, str. 115, Dz. Urz. UE L 320 z 11.12.2019, str. 13, Dz. Urz. UE L 330 z 20.12.2019, str. 104, Dz. Urz. UE L 473 z 30.12.2021, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 133 z 17.05.2023, str. 1),

b) rozporządzenia Komisji (WE) nr 865/2006 z dnia 4 maja 2006 r. ustanawiającego przepisy wykonawcze do rozporządzenia Rady (WE) nr 338/97 w sprawie ochrony gatunków dzikiej fauny i flory w drodze regulacji handlu nimi (Dz. Urz. UE L 166 z 19.06.2006, str. 1, Dz. Urz. UE L 31 z 05.02.2008, str. 3, Dz. Urz. UE L 242 z 07.09.2012, str. 1 i 13, Dz. Urz. UE L 332 z 11.12.2013, str. 14, Dz. Urz. UE L 10 z 16.01.2015, str. 1, Dz. Urz. UE L 142 z 06.06.2015, str. 3, Dz. Urz. UE L 35 z 07.02.2019, str. 3, Dz. Urz. UE L 473 z 30.12.2021, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 2025/130 z 29.01.2025).”;

2) w art. 5 w pkt 1e w lit. b po wyrazach „Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 3, str. 136)” dodaje się wyrazy „, zwanego dalej „rozporządzeniem Rady 338/97””;

3) w art. 56 w ust. 7k wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
„Potwierdzone odpowiednim świadectwem lub zezwoleniem zwolnienie z zakazów wydane na podstawie rozporządzenia Rady 338/97 traktuje się w odniesieniu do okazów gatunków, dla których je wydano, jako zwolnienie równoważne wydanemu na podstawie ust. 1, 2 i 2b, jeżeli dotyczy zakazu.”;

4) art. 61 otrzymuje brzmienie:

„Art. 61. 1. Organem administracyjnym w rozumieniu art. 2 lit. g rozporządzenia Rady 338/97 jest minister właściwy do spraw środowiska.

2. Organem naukowym w rozumieniu art. 2 lit. q rozporządzenia Rady 338/97 jest Komisja do spraw CITES.

3. Zezwolenia, o których mowa w art. 4 i art. 5 rozporządzenia Rady 338/97, zwane dalej „zezwoleniami CITES”, oraz świadectwa, o których mowa w art. 5, art. 8 ust. 3 i art. 9 ust. 2 lit. b tego rozporządzenia, a także świadectwa, o których mowa w art. 30, art. 37, art. 44a i art. 44h rozporządzenia Komisji (WE) nr 865/2006 z dnia 4 maja 2006 r. ustanawiającego przepisy wykonawcze do rozporządzenia Rady (WE) nr 338/97 w sprawie ochrony gatunków dzikiej fauny i flory w drodze regulacji handlu nimi (Dz. Urz. UE L 166 z 19.06.2006, str. 1, z późn. zm.²⁾), zwane dalej „świadectwami CITES”, są wydawane przez ministra właściwego do spraw środowiska na wniosek, którego zakres jest określony w przepisach rozporządzenia Rady 338/97 oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 865/2006 z dnia 4 maja 2006 r. ustanawiającego przepisy wykonawcze do rozporządzenia Rady (WE) nr 338/97 w sprawie ochrony gatunków dzikiej fauny i flory w drodze regulacji handlu nimi.

4. Dane osobowe zawarte we wniosku o wydanie zezwolenia CITES albo świadectwa CITES są przechowywane przez okres 50 lat od dnia złożenia tego wniosku.

5. Administratorem w rozumieniu art. 4 pkt 7 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólnego rozporządzenia o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 1, z późn. zm.³⁾) danych osobowych zawartych we wniosku o wydanie zezwolenia CITES albo świadectwa CITES jest minister właściwy do spraw środowiska.

6. Do wniosku o wydanie zezwolenia CITES albo świadectwa CITES dołącza się oświadczenie wnioskodawcy, że w okresie 3 lat poprzedzających dzień złożenia tego wniosku nie był skazany prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo związane z naruszeniem przepisów rozporządzenia Rady 338/97, a do wniosku o wydanie:

1) zezwolenia na import żywych zwierząt lub jaj gatunków objętych ochroną na podstawie przepisów rozporządzenia Rady 338/97 dołącza się także opinię lub orzeczenie lekarsko-weterynaryjne powiatowego lekarza weterynarii stwierdzające spełnienie przez importera warunków przetrzymywania tych gatunków odpowiadających ich potrzebom biologicznym;

²⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 31 z 05.02.2008, str. 3, Dz. Urz. UE L 242 z 07.09.2012, str. 1 i 13, Dz. Urz. UE L 332 z 11.12.2013, str. 14, Dz. Urz. UE L 10 z 16.01.2015, str. 1, Dz. Urz. UE L 142 z 06.06.2015, str. 3, Dz. Urz. UE L 35 z 07.02.2019, str. 3, Dz. Urz. UE L 473 z 30.12.2021, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 2025/130 z 29.01.2025.

³⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 127 z 23.05.2018, str. 2 oraz Dz. Urz. UE L 74 z 04.03.2021, str. 35.

2) zezwolenia albo świadectwa uprawniającego do eksportu okazów gatunków objętych ochroną na podstawie przepisów rozporządzenia Rady 338/97 dołącza się także:

- a) zezwolenie na pozyskiwanie ze środowiska okazów gatunków wymienionych w złożonym wniosku albo
- b) kopię dokumentacji hodowlanej lub orzeczenie lekarsko-weterynaryjne powiatowego lekarza weterynarii potwierdzające urodzenie w hodowli okazów i ich przodków – w przypadku zwierząt, albo
- c) oświadczenie wnioskodawcy o pochodzeniu okazów roślin z uprawy.

7. Oświadczenie o tym, że wnioskodawca nie był skazany prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo związane z naruszeniem przepisów rozporządzenia Rady 338/97, o którym mowa w ust. 6, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

8. Minister właściwy do spraw środowiska niezwłocznie przekazuje Komisji do spraw CITES wnioski o wydanie zezwolenia CITES albo świadectwa CITES wymagający opinii tej Komisji zgodnie z rozporządzeniem Rady 338/97.

9. Komisja do spraw CITES przedstawia swoje stanowisko w formie opinii. Minister właściwy do spraw środowiska w przypadku spraw o podobnym stanie faktycznym może wystąpić do tej Komisji z wnioskiem o wydanie jednej opinii, zwanej dalej „opinią zbiorczą”.

10. Przed wydaniem opinii Komisja do spraw CITES może przeprowadzić konsultacje z innymi polskimi organami, organami krajów pochodzenia lub wywozu okazów gatunków, których dotyczy wniosek o wydanie zezwolenia CITES albo świadectwa CITES, Grupą do spraw Przeglądu Naukowego, o której mowa w art. 17 rozporządzenia Rady 338/97, lub innymi podmiotami, kierując do nich wnioski o przedstawienie stanowiska.

11. Komisja do spraw CITES przekazuje ministrowi właściwemu do spraw środowiska opinię w terminie 14 dni od dnia otrzymania przez nią wniosku o wydanie zezwolenia CITES albo świadectwa CITES.

12. Do terminu, o którym mowa w ust. 11, nie wlicza się czasu przeznaczonego na przeprowadzenie konsultacji, o których mowa w ust. 10.

13. W przypadku gdy podmioty, o których mowa w ust. 10, nie przedstawiają stanowiska w terminie 30 dni od dnia otrzymania przez nie wniosku w tej sprawie, Komisja do spraw CITES przekazuje opinię ministrowi właściwemu do spraw środowiska w terminie 45 dni od dnia otrzymania przez nią wniosku o wydanie zezwolenia CITES albo świadectwa CITES.

14. W przypadku wystąpienia przez ministra właściwego do spraw środowiska z wnioskiem o wydanie opinii zbiorczej terminy, o których mowa w ust. 11 i 13, liczy się od dnia otrzymania tego wniosku przez Komisję do spraw CITES.

15. Minister właściwy do spraw środowiska wydaje zezwolenia CITES i świadectwa CITES po zaopiniowaniu wniosków o ich wydanie przez Komisję do spraw CITES zgodnie z przepisami rozporządzenia Rady 338/97.

16. Minister właściwy do spraw środowiska odmawia wydania zezwolenia CITES albo świadectwa CITES, jeżeli wnioskodawca:

- 1) nie spełnia przesłanek do ich wydania określonych w przepisach rozporządzenia Rady 338/97 lub rozporządzenia Komisji (WE) nr 865/2006 z dnia 4 maja 2006 r. ustanawiającego przepisy wykonawcze do rozporządzenia Rady (WE) nr 338/97 w sprawie ochrony gatunków dzikiej fauny i flory w drodze regulacji handlu nimi lub
- 2) był skazany prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo związane z naruszeniem przepisów rozporządzenia Rady 338/97 w okresie 3 lat poprzedzających dzień złożenia wniosku o wydanie zezwolenia CITES albo świadectwa CITES.

17. Minister właściwy do spraw środowiska cofa zezwolenie CITES albo świadectwo CITES, jeżeli po ich wydaniu zostanie ujawnione, że wnioskodawca:

- 1) nie spełniał przesłanek do ich wydania określonych w przepisach rozporządzenia Rady 338/97 lub rozporządzenia Komisji (WE) nr 865/2006 z dnia 4 maja 2006 r. ustanawiającego przepisy wykonawcze do rozporządzenia Rady (WE) nr 338/97 w sprawie ochrony gatunków dzikiej fauny i flory w drodze regulacji handlu nimi lub
- 2) był skazany prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo związane z naruszeniem przepisów rozporządzenia Rady 338/97 w okresie 3 lat poprzedzających dzień złożenia wniosku o wydanie zezwolenia CITES albo świadectwa CITES.

18. Minister właściwy do spraw środowiska informuje niezwłocznie Szefa Krajowej Administracji Skarbowej o cofnięciu zezwolenia CITES albo świadectwa CITES.

19. Do opinii wydawanych przez Komisję do spraw CITES nie stosuje się przepisów art. 106 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.”;

- 5) w art. 62 w ust. 1, w art. 63 w ust. 7, w art. 64 w ust. 2 w pkt 2 i w ust. 10, w art. 128a w ust. 1 oraz w art. 131 w pkt 1 wyrazy „, o których mowa w art. 61 ust. 1” zastępuje się wyrazami „rozporządzenia Rady 338/97”;
- 6) w art. 63 w ust. 1 wyrazy „, o których mowa w art. 61 ust. 1,” zastępuje się wyrazami „rozporządzenia Rady 338/97”;
- 7) w art. 64 w ust. 1 wyrazy „rozporządzenia Rady (WE) nr 338/97 z dnia 9 grudnia 1996 r. w sprawie ochrony gatunków dzikiej fauny i flory w drodze regulacji handlu nimi” zastępuje się wyrazami „rozporządzenia Rady 338/97”;
- 8) po art. 94 dodaje się art. 94a i art. 94b w brzmieniu:

„Art. 94a. Komisja do spraw CITES działa przy ministrze właściwym do spraw środowiska jako organ opiniodawczy w zakresie ochrony gatunków w drodze regulacji handlu nimi.

Art. 94b. 1. Komisja do spraw CITES liczy od 5 do 10 członków powoływanych i odwoływanych przez ministra właściwego do spraw środowiska.

2. Członkiem Komisji do spraw CITES może być osoba, która:

- 1) korzysta z pełni praw publicznych;
- 2) ma pełną zdolność do czynności prawnych;
- 3) nie była skazana prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe;
- 4) posiada co najmniej tytuł zawodowy magistra, magistra inżyniera albo równorzędny potwierdzający wykształcenie wyższe na tym samym poziomie w zakresie nauk leśnych, rolnictwa i ogrodnictwa, zootechniki i rybactwa, nauk biologicznych, weterynarii lub nauk o Ziemi i środowisku;
- 5) posiada wiedzę, autorytet i kompetencje w zakresie ochrony gatunków zagrożonych wyginięciem, dające rękojmię prawidłowej realizacji zadań Komisji do spraw CITES.

3. Ustanie członkostwa w Komisji do spraw CITES następuje w przypadku:

- 1) pisemnej rezygnacji członka – z dniem otrzymania pisma o rezygnacji przez ministra właściwego do spraw środowiska;
- 2) skazania członka prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe;
- 3) pozbawienia członka praw publicznych;
- 4) ograniczenia członkowi albo utraty przez członka zdolności do czynności prawnych;
- 5) odwołania członka;
- 6) śmierci członka.

4. Minister właściwy do spraw środowiska powołuje przewodniczącego Komisji do spraw CITES i nie więcej niż dwóch zastępców przewodniczącego spośród członków tej Komisji.

5. Przewodniczący kieruje pracą Komisji do spraw CITES, w szczególności ustala harmonogram jej prac oraz porządek posiedzeń.

6. Komisja do spraw CITES wydaje opinię, o której mowa w art. 61 ust. 9, na posiedzeniach lub w drodze korespondencyjnego uzgodnienia stanowisk.

7. Posiedzenia Komisji do spraw CITES zwołuje przewodniczący.

8. Przewodniczący może zarządzić, aby posiedzenie Komisji do spraw CITES odbyło się przy użyciu środków komunikacji elektronicznej w rozumieniu art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2024 r. poz. 1513), zawiadamiając o tym jej członków.

9. Komisja do spraw CITES, po uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska, uchwała regulamin określający w szczególności:

- 1) zasady rozdzielania przez przewodniczącego spraw pomiędzy poszczególnych jej członków;
- 2) tryb wydawania opinii przez Komisję do spraw CITES na posiedzeniach oraz w drodze korespondencyjnego uzgadniania stanowisk, w tym wskazanie terminu na zajęcie stanowiska przez jej członków;
- 3) tryb zwoływania posiedzeń Komisji do spraw CITES.

10. Członkowi Komisji do spraw CITES przysługuje wynagrodzenie brutto w wysokości 120 zł za opracowanie projektu opinii wydanej przez Komisję do spraw CITES i przekazanej ministrowi właściwemu do spraw środowiska.

11. W przypadku opracowania projektu opinii zbiorczej, o której mowa w art. 61 ust. 9, członkowi Komisji do spraw CITES przysługuje wynagrodzenie brutto w wysokości 180 zł za opracowanie projektu opinii wydanej przez Komisję do spraw CITES i przekazanej ministrowi właściwemu do spraw środowiska.

12. W przypadku przekroczenia terminu na przekazanie ministrowi właściwemu do spraw środowiska opinii, o którym mowa w art. 61 ust. 11 albo 13, członkowi Komisji do spraw CITES przysługuje wynagrodzenie brutto w wysokości 60 zł za opracowanie projektu opinii wydanej przez Komisję do spraw CITES i przekazanej ministrowi właściwemu do spraw środowiska, a w przypadku opracowania projektu opinii zbiorczej, o której mowa w art. 61 ust. 9 – wynagrodzenie brutto w wysokości 90 zł.

13. Przewodniczący opracowuje i przedkłada ministrowi właściwemu do spraw środowiska, w terminie do 10. dnia każdego miesiąca, raport dotyczący wydanych w poprzednim miesiącu opinii Komisji do spraw CITES, z podaniem numeru opinii, autora projektu opinii, daty przekazania przez ministra właściwego do spraw środowiska Komisji do spraw CITES wniosku o wydanie zezwolenia CITES albo świadectwa CITES oraz daty przekazania tych opinii ministrowi właściwemu do spraw środowiska.

14. Wynagrodzenie, o którym mowa w ust. 10, 11 albo 12, jest wypłacane w terminie 30 dni od dnia otrzymania przez ministra właściwego do spraw środowiska raportu, o którym mowa w ust. 13.

15. Członkom Komisji do spraw CITES, którzy zamieszkują poza miejscowością, w której odbywa się posiedzenie Komisji do spraw CITES, lub członkom, którzy muszą odbyć podróż związaną z wykonywaniem zadań Komisji do spraw CITES, przysługują diety oraz zwrot kosztów podróży i noclegów na zasadach określonych w przepisach dotyczących wysokości oraz warunków ustalania należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju oraz poza granicami kraju, wydanych na podstawie art. 77⁵ § 2 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy.

16. Wydatki związane z działalnością Komisji do spraw CITES są pokrywane z budżetu państwa z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw środowiska.

17. Członkowie Komisji do spraw CITES są obowiązani do zachowania w tajemnicy informacji, o których dowiedzieli się w związku z udziałem w pracach tej Komisji. Obowiązek zachowania w tajemnicy informacji trwa także po ustaniu członkostwa w tej Komisji.”;

9) w art. 128 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) bez dokumentu wymaganego na podstawie przepisów rozporządzenia Rady 338/97 lub wbrew jego warunkom przewozi przez granicę Unii Europejskiej okaz gatunku podlegającego ochronie na podstawie przepisów tego rozporządzenia,”;

10) w art. 130 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) ministrowi właściwemu do spraw środowiska – w przypadku gatunków objętych ochroną na podstawie przepisów rozporządzenia Rady 338/97;”.

Art. 2. 1. Tworzy się Komisję do spraw CITES.

2. Minister właściwy do spraw środowiska w terminie 21 dni od dnia wejścia w życie niniejszego przepisu powoła po raz pierwszy członków Komisji do spraw CITES oraz zwoła pierwsze posiedzenie tej Komisji.

Art. 3. 1. Do wniosków o wydanie zezwolenia lub świadectwa złożonych na podstawie art. 61 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, do których przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy Państwowa Rada Ochrony Przyrody nie wydała opinii, o których mowa w art. 61 ust. 5 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. Minister właściwy do spraw środowiska w terminie 7 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy wystąpi do Komisji do spraw CITES o wydanie opinii, o których mowa w art. 61 ust. 9 ustawy zmienianej w art. 1, w sprawie wniosków, o których mowa w ust. 1.

3. Komisja do spraw CITES wyda opinie w sprawie wniosków, o których mowa w ust. 1, w terminie 60 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

4. Opinie wydane przez Państwową Radę Ochrony Przyrody na podstawie art. 61 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, zachowują ważność.

Art. 4. 1. W latach 2025–2034 maksymalny limit wydatków z budżetu państwa będących skutkiem finansowym ustawy wynosi 1 920 000 zł, z tym że w roku:

- 1) 2025 r. – 192 000 zł;
- 2) 2026 r. – 192 000 zł;
- 3) 2027 r. – 192 000 zł;
- 4) 2028 r. – 192 000 zł;
- 5) 2029 r. – 192 000 zł;
- 6) 2030 r. – 192 000 zł;
- 7) 2031 r. – 192 000 zł;
- 8) 2032 r. – 192 000 zł;
- 9) 2033 r. – 192 000 zł;
- 10) 2034 r. – 192 000 zł.

2. Minister właściwy do spraw środowiska monitoruje wykorzystanie limitu wydatków, o których mowa w ust. 1, i dokonuje oceny wykorzystania tego limitu według stanu na koniec każdego kwartału, a w przypadku czwartego kwartału – według stanu na dzień 20 listopada danego roku.

3. W przypadku przekroczenia lub zagrożenia przekroczeniem przyjętego na dany rok budżetowy limitu wydatków, o których mowa w ust. 1, oraz gdy w okresie od początku roku kalendarzowego do dnia dokonania ostatniej oceny, o której mowa w ust. 2, część limitu rocznego przypadającego proporcjonalnie na ten okres zostanie przekroczona o co najmniej 10 %, stosuje się mechanizm korygujący polegający na zmniejszeniu kosztów działalności Komisji do spraw CITES, w szczególności polegający na wydawaniu opinii zbiorczych, o których mowa w art. 61 ust. 9 ustawy zmienianej w art. 1, przy jednoczesnym zapewnieniu skutecznego wykonywania zadań przez Komisję do spraw CITES.

4. Organem odpowiedzialnym za wdrożenie mechanizmu korygującego, o którym mowa w ust. 3, jest minister właściwy do spraw środowiska.

Art. 5. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:

- 1) art. 1 pkt 8 w zakresie art. 94b ust. 1, 2 i 4,
- 2) art. 2

– które wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Duda*